

Tiende eller iskrem?

Katy kunne betale det tilbake senere, ikke sant?

Av Mikaela Wilkins

(Basert på en sann historie)

Denne historien fant sted i USA.

Katy og broren Christian satte fra seg syklene sine på gresset.

“Vil du ha iskrem fra butikken?” spurte Christian.

“Ja!” sa Katy. Det var varmt ute og det var tungt å sykle. Iskrem hørtes perfekt ut!

Katy løp inn. Hun fant den lille pengepungen sin. Da hun åpnet den, rynket hun pannen. Hun hadde ikke nok penger til iskrem.

Så kikket hun opp på pengeglasset på hyllen sin. Hun hadde tiendepengene sine der for å gi dem til biskopen. Det var nok penger til iskrem oppi det!

Katy tok litt penger fra tiendeglasset sitt. Så skyndte hun og Christian seg til butikken og valgte smakene de ønsket seg. Katy følte litt dårlig samvittighet da hun slikket på sjokoladeisen sin. Men hun hadde ikke tatt så mye penger. Hun kunne betale det tilbake senere.

Noen uker senere gikk Katy for å kjøpe iskrem igjen. Hun hadde fortsatt ikke nok penger, så hun tok litt mer fra tiendeglasset sitt. *Jeg skal også betale dette tilbake*, sa hun til seg selv.

Katy fortsatte å ta penger fra tiendeglasset sitt. Hun lovet alltid å betale det tilbake. Men det begynte å bli vanskelig å huske hvor mye hun hadde tatt. Og hun hadde ikke nok penger å legge tilbake.

Snart var tiden inne til familiens tiendeintervju. De skulle møte biskop Leavitt. Han ville spørre hver av dem om de hadde betalt full tiende av alle pengene de tjente det året.

Den søndagen la Katy resten av tiendepengene sine i en konvolutt og ga dem til biskopen. Men hun visste at det ikke var nok. Hun følte seg syk i magen.

Senere satt Katys familie sammen på biskop Leavitts kontor.

“Betaler du full tiende?” spurte biskop Leavitt Christian.

“Ja!” sa Christian.

Katy flyttet på seg på stolen. Ville det være greit å fortelle ham at hun også betalte full tiende? Hun

hadde ikke betalt all tiende *ennå*, men hun hadde tenkt å gjøre det!

“Betaler du full tiende?” spurte biskop Leavitt Katy. Katy så ned. Det ville være galt å lyve.

“Nei,” sa hun lavmælt. Jeg brukte noen av tiendepengene mine til å kjøpe iskrem”

“Jeg vet at vår himmelske Fader er takknemlig for tienden du har betalt. Og når vi gjør noe galt, kan vi omvende oss og forsøke å forbedre oss.” Biskop Leavitt smilte til Katy. “Jeg vet at du vil prøve å betale hele tienden din i fremtiden.”

Katy nikket. Hun ønsket å betale full tiende!

Neste gang hun tjente litt penger, la Katy 10 prosent i tiendeglasset sitt. Så la hun til litt mer. *Er dette nok til å erstatte det jeg tok?* undret hun på. Hun la til enda litt mer, bare i tilfelle.

Men hun hadde fortsatt dårlig samvittighet. Kanskje hun kunne betale enda mer tiende til hun følte at hun hadde gjort opp for alt sammen. Hun la hodet i hendene.

Mamma kom inn i rommet. “Hva er i veien?”

Katy sukket. “Jeg vet ikke hvor mye tiende jeg må betale for å gjøre opp for det jeg brukte.”

Mamma ga Sophia en klem. “Jeg er glad du ønsker å gjøre opp for deg,” sa hun. “Men noen ganger må vi bare begynne der vi er og prøve igjen. Vår himmelske Fader vil tilgi oss når vi gjør vårt beste for å omvende oss.”

Var det sant? Til og med for hennes feiltrinn med tienden?

Etter at mamma gikk, sa Katy en bønn. “Himmelske Fader, jeg er lei for at jeg ikke betalte hele tienden. Jeg ønsker å betale det tilbake, men jeg vet ikke hvor mye jeg skylder. Vil du tilgi meg og la meg begynne på nytt og prøve igjen?”

Katy følte fred. Det følte godt å be om tilgivelse. Hun visste at vår himmelske Fader ville hjelpe henne å gjøre det bedre fra da av! ●